

Det stickade släktträdet har blivit trädgårdskonst i Örtagården på Stenegård. Varje år i ålder motsvaras nu av en decimeter i konstverket.
– Ett torn skulle vara bra att ha intill konstverket, tycker Margareta Danhard.

FOTO: STIG ANDERSSON

Själv brukar Margareta Danhard koka te med de njurrenande örterna. Det smakar ungefär som hö, säger hon.

På tavlan vid konstverket finns bilden från kopiatorn, där strecket runt tuberna bildar njurformen.

Njurrenande örter, men också släktingar i släktträdet på Stenegård.

Både konst och läkekunst

JÄRVSÖ
Det som började med ett stickat släktträd har nu blivit trädgårdskonst. Färlilakonstnären Margareta Danhard la stickningen i en kopiator och upptäckte att formen var som en njure.

På den stora tavlan vid Stenegårds parkering finns den inte med. Men bara ett kliv in i Örtagården så ligger den där i en slänt, som en liten kulle – Örtmjuren, som konstverket kallas.

Utvecklingen till den kulle som konstverket är i

dag är något oväntad.

Margareta Danhard från Färila fick idén att sticka ett släktträd där hennes mamma, syskon, syskonbarn och syskonbarnens barn skulle förkroppsligas genom stickade tuber. Ett stickat varv skulle motsvara ett år av släktingarnas ålder.

– Jag ville undersöka tiden, att fysiskt gestalta tiden, säger hon.

När stickningen så småningom blev klar hängde tuberna ihop med varandra och stoppades med vadd.

– Då la jag den i kopia-

torn och drog sen på pappret ett streck runt, från varje tub. Då såg den ut så här, som en njure, säger Margareta Danhard och blickar ut över släktträdets kulle.

När hon såg formen påminde hon av sin mamma som då genomgick dialys på grund av en njursjukdom. Ungefär då föddes tanken att göra om släktträdet som trädgårdskonst, med njurrenande örter i stället för de stickade tuberna.

– Jag hoppas den väcker lite tankar, att man ska vara

rädd om sina njurar.

Det tog en vecka att skapa njuren och nu ligger den här i en slänt på Stenegård. Varje år i ålder motsvaras nu av en decimeter i konstverket.

– En av de här tuberna är jag. Jag är ungefär fyra meter gammal, säger Margareta Danhard och pekar på längan med den gulblommande örten måra.

Utifrån mårablommorna växer sedan hennes två barn ut i form av vita och lila rosenplister.

Margareta Danhard kan

förstå att folk inte förstår att konstverket ska föreställa en njure, därför finns en skylt och en broschyr är upptryckt. Men uppe på höjden ovanför konstverket står ett lusthus, därifrån säger hon att sikten är bättre.

Guðrun Björk från Göteborg, som är på semester i Hälsingland, trampar in i lusthuset med sin kamera. Hon har vissa problem med att se vad konstverket ska föreställa.

– Nere där på gräset? Ja du, det vet jag faktiskt inte.

Hon tar en lång paus och tänker så att det knakar. Till slut kommer hon på det.

– Möjligen något gammalt urtidsdjur med sköldar, jag minns inte vad det heter, säger hon.

Margareta Danhard står bredvid och tycker det var en intressant tolkning – som kan stämma.

– Den ligger där som ett urtidsdjur. Som ett levande väsen.

FREDRIK DIITS VIKSTRÖM

0651-58 50 00
fredrik.vikstrom@ljp.se